

Uskon sydän

Biblical Audio Commentary – The Heart of Faith

Posted by Gary Ritter | March 31, 2023

Transkriptio:

Usko ja luottamus Jeesukseen Kristukseen Herrana ja Vapahtajana on pohjimmiltaan pelkoa ja kunnioitusta Kaikkivaltiasta Jumalaa kohtaan, tai sen puutetta. Omistaakseen todellisen uskovan uskollisuuden ihmisen on lähestyttävä Jumalaa Lk. 12:5 ilmoittamalla ymmärryksellä:

“Vaan minä osoitan teille, ketä teidän on pelkääminen: peljätäkää häntä, jolla on valta tapettuansa syöstä helvettiin. Niin, minä sanon teille, häntä te peljätäkää.”

Tiedämme, että epäuskoiset eivät todellakaan näe, tai koe, Jumalaa tällä tavoin. Kysymys kuuluu: Missä monet pelastuneet seurakuntalaiset seisovat tässä asiassa Jeesuksen varoituksesta huolimatta?

Tämä pelon ja kunnioituksen puute on todistettu aina paratiisin ajoista, kun käärme kysyi Eevalta jakeessa 1.Moos. 3:1: *“Onko Jumala todellakin sanonut?”* Siellä näemme, että tällä hengellisellä olennolla oli niin sanotusti isä-ongelma. Hänen ongelmansa oli alusta asti se, että hän ei nähnyt eroa itsensä ja Luojaansa välillä. Jos voimme käyttää inhimillisiä termejä: astiana hän näki itsensä savenvalajan kanssa tasavertaisena tai ylempänä.

Tällainen epäuskoisen ihmiskunnan asenne johtaa sellaiseen kysymykseen, kuin Pontius Pilatus esitti Jeesukselle jakeessa Joh. 18:38: *“Mikä on totuus?”*

Se johtaa seuraavaan ilmeiseen kysymykseen/lausumaan: "Kuka on tämä Jahve - tämä Jumala - josta sinä puhut?" Kieltämällä elävän Jumalan pelon ja kunnioituksen se laskee Hänet meidän tasollemme ja samalla nostaa meidät ylpeydellä ja ylimielisyydellä ylöspäin - osoittaen oman itsekkään ja äärimmäisen syntisen luontomme.

Silti, mikä virhe tämä on! Huomaa, mitä Mooses sanoo 1.Moos. 5:26:

Sillä kuka kaikesta lihasta on koskaan niinkuin me kuullut elävän Jumalan äänen puhuvan tulen keskeltä ja jäänyt henkiin?

Hepr. 10:31 sanoo tähän liittyen seuraavaa, mikä on yhtä pahaenteistä:

Hirmuista on langeta elävän Jumalan käsiin.

Mutta varoituksista huolimatta maailma ei välitä siitä yhtään. Se kieltää Kristuksen, koska se halveksii Jumalaa.

Ongelma todella alkaa silloin, kun seuraknta omaksuu tylsän asenteen ja kohtelee Jumalaa apuvälineenä, tai kuten Ray Comfort kerran sanoi, jumalallisena hovimestarina (The Way of the Master - Season 3 - Episode 5 - <https://livingwaters.com/store/video/season-three-episodes/>):

"Emme voi tehdä tällaisia asioita ja napsauttaa sormiamme ja odottaa Jumalan tulevan juosten kuin jonkinlainen jumalallinen hovimestari. Kansakuntana, kuten entisaikojen Israel, olemme kuin avionriikkoja vaimo, eikä sovintoa voi olla ilman aitoa parannusta. Ei riitä, että tunnustamme Jumalan huulillamme, mutta samalla kiellämme hänen jumalallisen voimansa ja auktoriteettinsa elämässämme. Luojanamme Jumala vaatii täydellistä antautumista tahtoonsa. Ensimmäinen ja suurin käsky on rakastaa Häntä koko sydämestämme, mielestämme, sielustamme ja voimastamme. Jos emme tee niin ja samalla antaudumme synnille, pyydämme Jumalan tuomiota. Tämä on jotakin sellaista, jonka esi-isämme tiesivät ja jota he julistivat. Jopa vakuutusyhtiöt ymmärsivät sen oikein. Jos on tornado, tulva, kuivuus tai maanjäristys, se on "act of God (Jumalan teko)" – ei korvausta".

Ollaan rehellisiä. Kuinka moni tosi kristitty, eli sellainen, joka on todella pelastettu, elää Herran pelossa ja kunnioituksessa totellakseen Häntä sen sijaan, että noudattaisi omia halujaan elää maailmassa ja lihan asioissa?

Toimivatko useimmat niistä, jotka täyttävät kristityn todellisen määritelmän (toisin kuin ne, joita kutsun ChINO:iksi, eli Christian in Name Only), todella Kristuksen morsiamena, joka pitää itsensä puhtaana rakasta ylkäänsä varten? Jos näin ei ole, kuten olen viime aikoina kysellyt koskien kirkon valmistautumattomuutta ja elämistä maailmalle verrattuna sen näkemiseen vieraana paikkana, niin voisiko tästä olla seurauksia?

Jos ne, joiden pitäisi tulla Herran eteen pelossa ja kunnioituksessa, eivät tee niin, niin mitä se kertoo heidän puhtaudestaan Kristuksen morsiamena?

Ryhtyykö Jumala toimiin tämän ongelman korjaamiseksi, kun Tempauksen ja sitä seuraavan Ahdistuksen aika koittaa? Olen ehdottanut, että Hän voi tehdä sen. En tietenkään voi sanoa sitä varmaksi dogmaattisesti, mutta tämän mahdollisuuden pitäisi olla varoitus niille, jotka ovat Kristuksessa, mutta eivät elä Kristukselle. Valitettavasti harva tuossa tilanteessa oleva joko kuulee tai ottaa vaarin tällaisesta neuvosta.

Parasta, mitä voimme tehdä tämän hetken ja sen välillä, kun Jeesus armollisesti palaa uskollisille seuraajilleen, on, että teemme kuuliaisesti kaiken, mitä hän käskee. Maailma on kuolemassa. Seurakunta on nopeasti menossa suurempaan luopumukseen. Voivatko jotkut vielä pelastua ennen sitä kohtalokasta ja kunniakasta päivää, kun Kristus kutsuu meidät kotiin?

Voimme vain yrittää varoittaa heitä. Kun teemme työmme, se miellyttää Herraa. Eikö meidän kaikkien pitäisi haluta tehdä sitä?